

Riitta Rustari kirjoittaa tuossa alempana: "mikäli kirottu korona sen suinkin suo." Nyt kävi niin, että ei suonut. Huhtikuun puoliväliin suunnitellut ristikonratkunnan SM-kilpailut eivät toteudu. Aikomuksemme Sanaristikoseura Sanasepot ry:ssä on siirtää kisat tulevalle syksylle. Tai mihin ajankohtaan saammekaan ne järjestettyä. Nautitaan kuitenkin jo nyt todella monet SM-kisat kokeen ja niissä myös menestyneen Riitan tunnelma- ja tilannekuvauksesta noissa kisoissa.

SM-kisailua

Olen osallistunut tämän lehden ristikonratkunnan SM-kisoihin vuodesta 1993 asti. Matkan varrella on ollut muidenkin firmojen kisoja, joissa olen käynyt kääntymässä ja tarkoitus on osallistua seuraaviinkin, mikäli kirottu korona sen suinkin suo.

Eräs osallistuja ammoin kysyi kisapaikalla voisiko tuomari kertoa, miksi ihmeessä hän on paikalla ja se on kysymys, jonka esitän itselleni joka kerta kisapäivän avauksessa. Vielä en ole keksinyt...

SM-kisojen loppukilpailupäivä on aina ollut ristikkopiireissä Tapaus isolla teellä. Siellä tapaa tuttuja ristikkoihmissä, saa joillekin ristikonimille kasvot, saa kerrankin puhua rakkaasta aiheesta koko päivän.

Itse kisapäiväkin on erikoislaatuinen

murheinen ja iloinen. Ensin pitää jännittää sitä, soiko herätyskello, sitten VR:n oikkuja: tuleeko juna ja jos tulee, milloin tulee. Jos ja kun selviää kunnialla kisapaikalle, alkaa se odotus.

Ensin odotetaan paikalle koko kisäväki, sitten odotetaan ekan kisan alkua, sitten sen loppua (välissä se ristikko tietenkin ratkotaan). Seuraavaksi odotetaan tokan kisan alkua, sitten – no, ymmärrätkä kaavan. Kakkosen ja kolmosen välissä vasta odotetaan, syömässä käyvät ne joille ruoka vielä maistuu. Kolmonen ratkotaan vanhalla kaavalla.

Sitten alkaa varsinainen tuskien taival: ketkä onnelliset pääsevät (tai joutuvat, miten vain) finaaliin. Ja tätä vasta odotetaan! Lopulta portaita laskeutuu Antti Skyttä ja vapahtaa meidät odottajat. Finalistit aloittavat tässä kohdassa vatsaa vääntävän odottelun kun näyttämö rakennetaan kisa varten.

Lopulta alkaa loppunäytös eikä silloin ehdi enää ajatella muuta kuin sanojen latomista tauluun. Sivukorvalla kuulostelee muita ratkojia, onko joku jo valmis. Kun homma on tehty ja tussi annettu pois, voi viimeinkin rentoutua, päivä on melkein pulkassa. Loppu on rentoa rupattelua, ystävien hyvästelyä, tavataan taas ensi kerralla!

Ihan vapaaehtoisesti.

Riitta Rustari

Lähetäkää ristikkoaiheisia kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi

Ristikkoakatemia Facebookissa:
www.facebook.com/groups/ristikkoakatemia/